

Balanceringen af modsætningernes par

Forvandlingen af fængslet til et tempel

Oversat af Annabritt Jakielski fra: Wisdom Impressions publishers

<http://www.wisdomimpressions.com/motion.html>

1. del

I denne særlige cyklus af den menneskelige evolution træder vi ind i en ny bevægelse af stoffet, en ny begyndelse.

Den forgangne tidsalder var med sine aspirationsbestræbelser karakteriseret ved et forsøg på at undslippe modsætningernes par, og for så vidt angår denne retningsbestemte bevægelse af stoffet har fortiden opfyldt sit formål.

Den nye tidsalder forsøger ikke at undslippe modsætningernes par, men at håndtere dem, gå ind i dem og derigennem at balancere dem. Der er således i den nuværende cyklus en bevægelse af stoffet i gang, som tager en ny retning. I en vis forstand har discipelen i den forløbne tidsalder fundet sin vej til og igennem den dør, som så at sige bragte ham ind i solens lys, eller til Mesterens fødder, alt efter hvordan vi vælger at udtrykke det. Som det er nu, gør han omkring, vender sig bort fra dette og tager med åbne øjne fat på den opgave, han har taget på sig i formens verden, i formens fængsel, for at gøre dette fængsel til et tempel. Hvis I vil have dette i tankerne på jeres videre vej og derigennem slå den tone an, der vil sætte en kontrolleret bevægelse i gang, vil I opdage, at der etableres en ny relation i jeres bevidsthed. Ikke alene imellem de såkaldte modsætningernes par, men mellem ånd og stof.

For at blive årsagsorienteret må man gøre virkning til årsag. Virkningen er faktisk den ydre manifestation af modsætningernes par. De balanceres alene, når det som er den sande årsag gøres til virkningen, og så er vi tilbage ved begrebet den nye retningsbestemte bevægelse i denne særlige tidsalder – hvor vi træder ind i stoffet frem for at søge at undslippe det.

I er alle mætte af den forgangne tidsalders bestræbelse. I er alle betinget af det og er for så vidt angår sjælsudvikling nået dertil, hvor den ny bevægelse må sættes i gang, og det er årsagen til jeres største konflikt såvel individuelt som kollektivt. Det er årsagen til den største konflikt i det større gruppeliv. Det er den grundlæggende årsag til det økonomiske problem. Det Ene Livs økonomi er ikke blevet sporet i den korrekte retning.

Tænk nu et øjeblik på: Hvad det er, I søger, når I mediterer? Jeg spørger: Hvad er det i bevidstheden (i den inkarnerede bevidsthed, uanset om den er identificeret med sjælen eller personligheden)? Hvad søger I at opnå, når I mediterer? I søger Sandheden, I søger Visdommen. Hvad er den grundlæggende motivation?

Den grundlæggende motivation, som stammer fra fortiden, og som har været udslagsgivende for retningen i energien, kræfterne og stoffet, er at undslippe formen, undslippe modsætningernes par, undslippe smerte og glæde, tab og gevinst, rigtigt og forkert, godt og ondt – at undslippe disse for hver især at etableres i egen opfattelse af himlen, så at sige, hvilket vil sige at undslippe modsætningernes par. Da dette er kulminationen på den forgangne tidsalder, var det sådan, det blev for hver af enkelt af jer.

I inkarnerer nu med en ny motivation; den monadiske impuls (ikke sjælsimpulsen) har bragt jer i inkarnation på netop dette tidspunkt med en helt anden intention. Den indleder en ny retningsbestemt bevægelse af bevidstheden og dermed af energi, kraft og stof. Det er Åndens bevægelse ind i stoffet, eller bevidsthedens bevægelse ind i stoffet, eller sjælens inkarnation i mennesket.

Det er dét grundlæggende problem, som det enkelte medlem af det samlede gruppeliv på sin egen særlige måde må løse i sig selv, fordi det i denne tidsalder er hans rester af forkert motivation. Det er denne motivation, denne gamle prægning af hans legemer, som nu skal forandres. Det er dette problem, vi har med at gøre; ikke kun i den menneskelige bevidsthed, men også på sjælens planer.

Det er genopbygningen af stoffets form. Ser I, for at kunne gennemskue virkeligheden var det nødvendigt at bevæge sig bort fra det tilsyneladende, ud af formen og ind i virkeligheden, for at kunne forstå polariteten. Det var nødvendigt at bevæge sig bort fra modsætningernes par. Nu skal polariteten træde frem, så bevægelsen er derfor mere end at gå ind i det ene eller det andet, ind i dette eller hint. Det er en bevægelse ind i formen med det, der er opnået. Og således fra dette punkt og med dette for øje handler det for formens vedkommende om genopbygning og omstrukturering, ombygning af selve formnaturen og genetablering af den iboende bevidsthed, snarere end om at tage bevidstheden ud af formen, og således træde ind i den højere bevidsthed og genetablere den iboende bevidsthed.

I den forgangne tidsalder har I alle høstet erfaringer med både hovedets- og hjertets vej. I har været såvel mystikere som okkultister. Opgaven er nu at forene disse og bygge, vitterligt bygge, det der er "i himlen" ind i den menneskelige erfarings tre verdener. Det bliver ikke nemt. Men når I begynder at organisere energien, kraften og stoffet i det overordnede gruppeliv ind i en økonomi, der er i harmoni med retningen i denne særlige motivation, vil I finde jer udrustet med de veje og redskaber, der skal til for at fuldbyrde opgaven og dermed jeres eget tjenestepotentiale, og således jeres egen vækst og udvikling. (1)

1) Fra en mundtlig fremlæggelse af Lucille Cedercrans

2. del.

"Fjerde stråles harmoni gennem konflikt er en af de mest interessante af de fire mindre stråler og en af de mest betydningsfulde i denne fase af den menneskelige evolution. Den er ikke en stråle, som frembringer kreativ kunst, som de fleste tror, men i sit positive udtryk skaber den et dynamisk system af ligevægt, der afstemmer og harmoniserer personaens mange frekvenser med sjælens frekvens.

Hvor det drejer sig om disciplen på prøve, viser denne energi sig først ved at han lægger mærke til de polare modsætninger. Det holder stik i mere eller mindre grad afhængigt af hans særlige strålesammensætning. Hvis denne energi ikke er nogenlunde fremherskende i hans sammensætning, findes den dog stadig i mindre grad, eftersom de mindre fire hører til sjælens egenskaber og en del af dens væsen.

Det er et meget vigtigt punkt, for der hersker stor misforståelse hos mange studerende vedrørende dette emne. Der er mange, der tror, at hvis de ikke har en speciel stråleenergi i deres sammensætning, så mangler de denne kvalitet, som altså ikke er tilgængelig for dem. Det behøver ikke at være rigtigt, eftersom de syv strålers kvalitet hører til sjælens natur. Det kan være at en eller anden

særlig kvalitet ikke er fremherskende, den er ikke desto mindre til rådighed, og hos den fuldt udviklede sjæl vil alle kvaliteter, sjælens syvfoldige natur, kunne udtrykke sig perfekt i tid og rum.

Når aspiranten bliver en discipel på prøve, begynder han at lægge mærke til de polare modsætninger, som de manifesterer sig i hans livsforhold og hans instrument.

Han lægger mærke til, hvordan han vakler mellem godt og såkaldt dårligt, hvordan han svinger som et pendul fra den ene yderlighed til den anden, og lidt efter lidt bliver han klar over, at hvis han skal skabe ligevægt, må han indtage en midterholdning, hvor han hverken svinger til højre eller venstre.

Når han får den idé, misforstås den sædvanligvis som ikke-handlingens eller passivitetsens vej. Det er det astrale plans blændværk, det er en af de astrale dunster, som fordrejer sandheden, så den bliver ukendelig.

Denne harmoniserende energi er alt andet end en passiv egenskab. Den er i bund og grund dynamisk, for den sammensmelter de polare modsætninger på en sådan måde, at de bliver til en helhed og på den måde en ren tone i Guds Ords lyd.

I nogen tid prøver discipelen at forholde sig passiv og springe over hvor gærdet er lavest, og det tjener det formål, at han lettere kan iagttage sig selv.

Mens han går frem ad det, som han opfatter som den gyldne middelvej, holder øje med de polare modsætninger og prøver at holde dem i balance fra sit midterstandpunkt.

“Ene star jeg på vægtskålene, og idet jeg strækker mig ud mod alle forhold til medmennesker, bringer jeg dem I den særlige bevægelse, der resulterer I balance”.

“Den særlige bevægelse” er et udtryk fra fjerde stråles harmoni, som bevæger discipelen på prøve fra passivitet til handling – nemlig ved at strække sig ud og føre modsætningerne ind mod det centrale punkt, hvor ligevægten er genoprettet, og hvor det såkaldte dårlige er forvandlet til godt.

På dette stadium begynder discipelen på prøve at forstå paradoksets lov. Han lærer at alle begreber, alle tanke-systemer må baseres på en kausal sandhed. Alt hvad der eksisterer må hvile på en virkelighed, ellers vil det ikke kunne eksistere. Men samtidig må alt hvad der eksisterer være falskt, fordi det er begrænset af en form. Så anvender han paradoksets lov på ethvert begreb, enhver form, enhver oplevelse, som han kender til, og lærer at forstå de polare modsætninger, de såkaldte gode og dårlige som ”essens” og form. Intet er strengt taget godt eller dårligt, alt er begge dele, og når han opdager dette, kan han sammensmelte essensen eller virkeligheden med formen eller substansen, så de klinger med én tone, hvis magiske virkning afstemmer og harmoniserer alle andre frekvenser så vidt dens indflydelse rækker.

Dette er harmoni – et differentieret udtryk for kærlighed-visdom. Den skaber den forståelse, som er forudsætningen for det rette forhold, og det er uanset, om det er forholdet til det Ene Væsen, til en situation eller til andre mennesker”. (2)

2) *Sjælens Natur* s. 107-110 oversat af Svend Damsholt fra *The Natura og the Soul* af Lucille Cedercrans og udgivet af Sankt Ansgars Forlag.